

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: I. J., zastoupený Mgr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem, sídlem Mánesova 1175/48, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. června 2021 č. j. OAM-217/ZA-ZA12-ZA20-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. srpna 2022 č. j. 13 Az 24/2021-20,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal dne 29. září 2022 blanketní kasační stížnost proti v návěti uvedenému rozsudku, jímž Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti tamtéž označenému rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné. Stěžovatel podal též neodůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku a požádal o ustanovení zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud stěžovateli zástupce ustanovil usnesením ze dne 25. října 2022, které nabylo právní moci dne 7. listopadu 2022. V něm také vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel doplnění doručil dne 8. listopadu 2022, avšak pouze ve vztahu ke kasační stížnosti. K návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl nic.

[3] Stejně tak se k návrhu nijak nevyjádřil ani žalovaný.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá podání kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky*

rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy” (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vylíčit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016 č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[7] Stěžovatel však břemeno tvrzení ve vztahu k vylíčení skutečností odůvodňujících mimořádné odložení účinků rozsudku krajského soudu neunesl. Kromě toho, že v rubrice kasační stížnosti uvedl, že ji podává „včetně žádosti o odkladný účinek“ totiž k návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl nic dalšího.

[8] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. prosince 2022

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu